

Kleine Max

Digitaal prentenboek Advent en Kerst

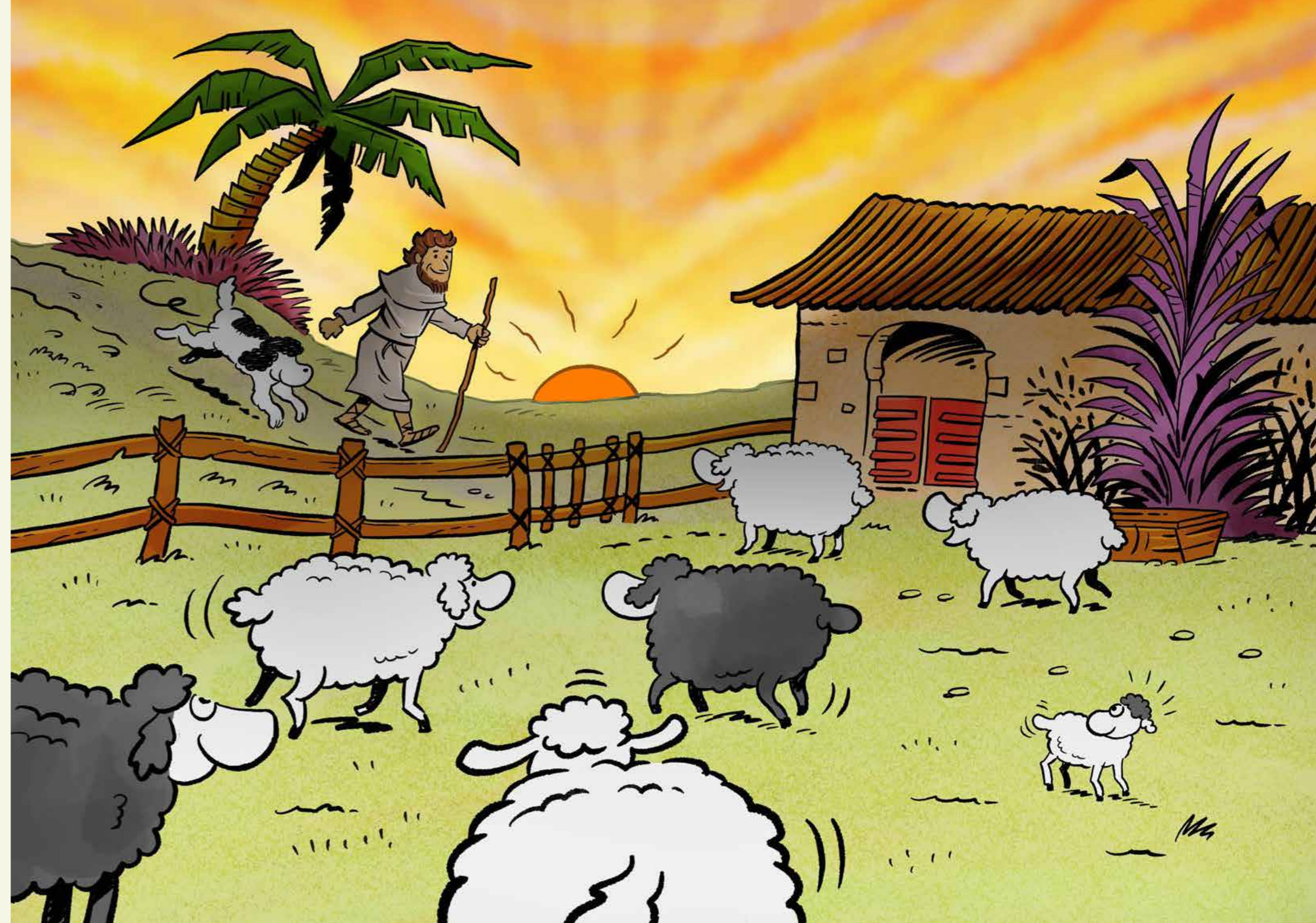
Het is ochtend in Betlehem.

Bij de schaapskooi wachten de schapen op de herder.

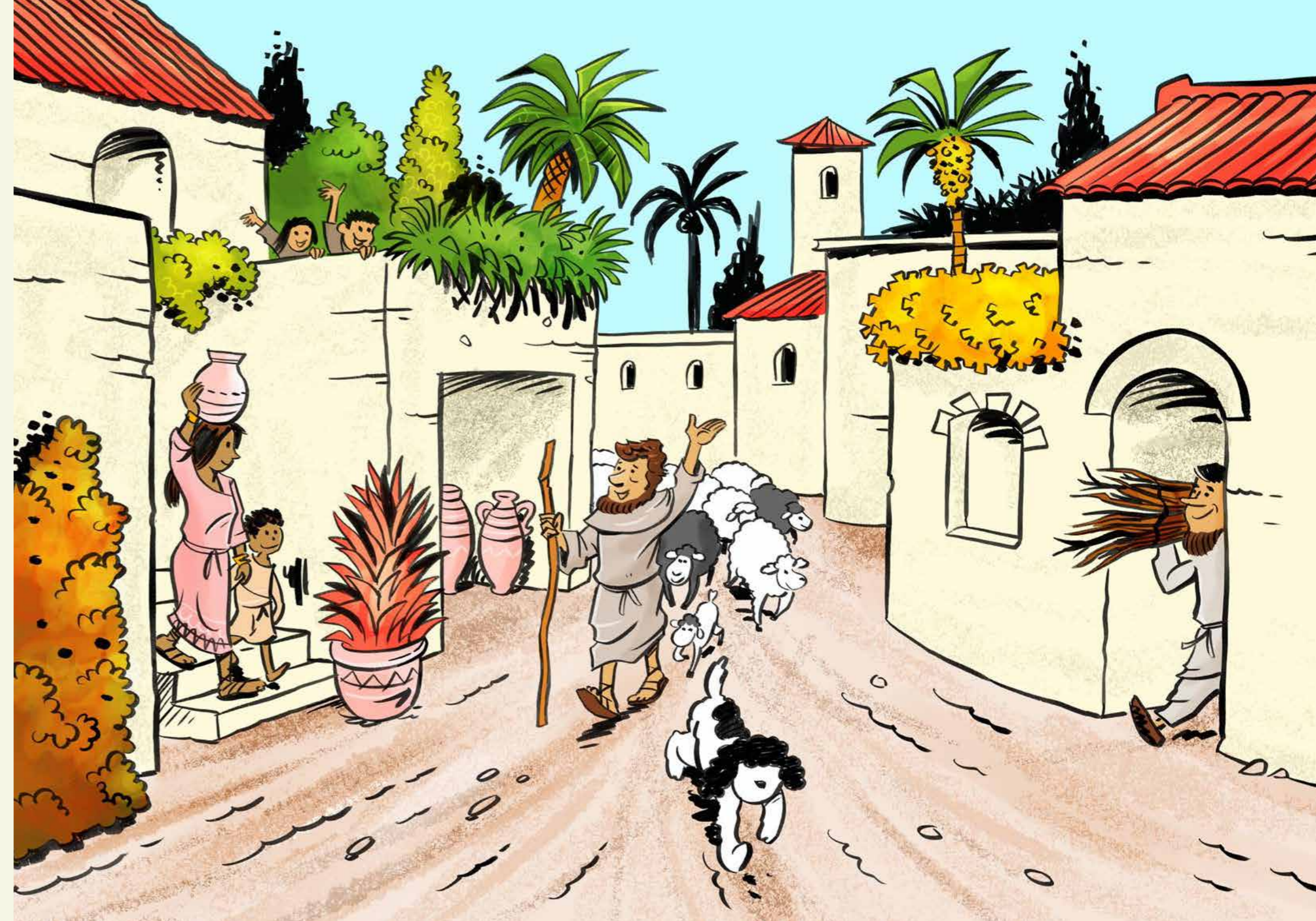
'Ik ga vandaag super ver weg,' blaait een groot schaap.

'Ik ga nog verder,' mekkert een nog groter schaap.

Helemaal achteraan staat het kleine lammetje Max. Max blaait niet en hij mekkert niet. Hij denkt alleen maar: ik blijf dichtbij de herder. Want ik ben nog klein.

Voorzichtig trippelt Max achter de herder aan.
'Deze kant op!' blaft Does de hond.
Max vindt het knap van Does dat hij de weg weet. Does is ook al groot,
denkt Max. Maar ik ben nog klein. Zou ik op een dag ook de weg weten?

Net buiten de stad blijft de herder even staan. Hij praat met een man en een vrouw die een ezel bij zich hebben. Max blijft ook staan. Hij kijkt naar de ezel. Wat is die groot! Hij mag pakjes dragen voor zijn baas. Kan ik op een dag ook pakjes dragen? denkt Max. Nu in ieder geval nog niet. Want nu ben ik nog klein.

In het veld kijkt Max naar de andere schapen.
Zij kunnen zelf naar het groene gras lopen. Ze hebben een dikke vacht
waar wol van gemaakt kan worden.
Misschien heb ik dat ook op een dag, denkt Max. Maar nu nog niet.
Want nu ben ik nog klein.

Als de herder naar de boer loopt, loopt Max ook naar de boer. Hij kijkt naar de koe. Wat is die groot... De koe helpt de boer op het land. Kan ik dat ook op een dag? denkt Max. Nu in ieder geval nog niet. Want nu ben ik nog klein.

Aan het eind van de dag zoeken alle schapen een plekje om te slapen.
'Ik ga naar een heel donker plekje,' mekkert een groot schaap. 'Ik naar
een nóg donkerder plekje,' blaast een nog groter schaap.
Maar Max blijft dichtbij de herder.

Die nacht, als alle schapen slapen, wordt Max plotseling wakker. Hij ziet een groot licht. En hij hoort een stem, die zegt: 'Wees maar niet bang. Vandaag is in Betlehem de redder geboren, de Zoon van God. Hij ligt in een voerbak in de stal.' Daarna hoort Max een prachtig lied, over God in de hoogste hemel en vrede op aarde.

Als het lied uit is, zeggen de herders tegen elkaar: 'Laten we snel naar Betlehem gaan.'
Does en de grote schapen blijven achter in het veld. Maar Max niet.
Max blijft dichtbij de herder.

Samen gaan ze naar de stal, waar het kind in de voerbak ligt.
Ergens achteraan staan de ezel en de koe. De herders knielen op een afstandje neer.
En helemaal vooraan staat Max. Hij kijkt naar het kind, dat net zo klein is als hijzelf.
‘Wees maar niet bang,’ fluistert hij zacht om het kindje niet te laten schrikken. ‘Nu ben je nog klein, maar de Herder zal wel voor je zorgen. En ik ook! Als jij later groot bent, kun je zelf een Herder zijn voor alle mensen. Want later word je groot.’
Even denkt Max na. En dan fluistert hij er stoer achteraan: ‘Net als ik!’

